
Opazovalnica

JURE GODLER: Lepo pozdravljeni, dobrodošli v Opazovalnici. Anže, daj še enkrat ta intro.

ANŽE TOMIČ: Ne, ne.

JURE GODLER: Spusti še enkrat ta intro.

ANŽE TOMIČ: Ne.

JURE GODLER: Oprosti, ne morem. Kljub temu, da sem si ga samo zamišljaj, ker midva k snemava, midva k snemava, ne slišiva tega audia.

ANŽE TOMIČ: Ja jaz ga naknadno. Zakaj to razlagaš? To uničuješ magijo, a razumeš vsega skupaj.

JURE GODLER: Intro je dovolj magičen, da bi mu s čimerkoli uničil magijo.

ANŽE TOMIČ: Okej.

JURE GODLER: Žal. Tako, da spusti ga še enkrat. Tri, štiri, zdaj!

ANŽE TOMIČ: Ne.

JURE GODLER: Oooo noro.

ANŽE TOMIČ: Ne, zdaj bom zanalašč pustil tišino

JURE GODLER: Ampak zanalašč pusti tišino.

ANŽE TOMIČ: Ta fake tvoj fake uživanje v audiu, ki ga nisi slišal.

JURE GODLER: Okej. How about that? O še enkrat si ga, super, super, super. Daj ga še enkrat.

ANŽE TOMIČ: Okej, dej a lahko

JURE GODLER: Ooo v četrto je bilo. Zdaj v četrto je bilo pa res hudo.

ANŽE TOMIČ: Ja, ker ta prve trikrat je bilo samo okej več ali manj. O moj bog. V glavnem dej prosim povej info, se zdaj temu reče, info.

JURE GODLER: Temu se reče info?

ANŽE TOMIČ: Ja.

JURE GODLER: Zakaj pa to?

ANŽE TOMIČ: Zato, ker je to Boki rekel, saj sva se že zadnjič pogovarjala, zdaj to ko poveš, kje (nerazumljivo) odprejo, zdaj je to info, razumeš.

JURE GODLER: In ne intro?

ANŽE TOMIČ: Ne intro, info.

JURE GODLER: Ta podcast je, mah plačajte podcast.si. Pardon podpri.si. Jaz se opravičujem. Zdaj bom še malo uničil čar tega čarobnega sicer podcasta in sicer tokrat snemava, ne vem če sva ga že kadarkoli v teh 80-tih plus epizodah snemala tako zgodaj.

ANŽE TOMIČ: Ja to je res, to je dejansko res. Razen seveda ko sva imela jutranji program, ko sva se zbudila ob šestih. To je pa dejstvo.

JURE GODLER: A to se še bova. Enkrat bova v živo.

ANŽE TOMIČ: V redu je, nehi.

JURE GODLER: Jutranji program.

ANŽE TOMIČ: Drugače pa vseh mi je, da ti še vedno nobenega spoštovanja nimaš do tega, da je fajn, če ljudje podprejo ta podcast. Jaz bi samo še eno stvar dodal, dajte naju tegat na instagramu, ko poslušate Opazovalnico godlerje@godler, a si mislim, da

JURE GODLER: Mislim, da ja.

ANŽE TOMIČ: Jaz sem pa afna, tako, da naju tegite v storyjih, pol lahko pa šerava. To sem hotel reči pa naslednja stvar, ko si rekel magični podcast. Kere trike ti znaš, to sem zadnjič razmišljal? Kaj ti znaš od se pravi

JURE GODLER: Kar, kar

ANŽE TOMIČ: Kar. Še eden od talentov Jureta Godlerja.

JURE GODLER: Ja, ja poleg čisto preprostega prerokovanja iz kart ti lahko pokažem še iztrgani palec, potem pa en kup, jaz sem se dejansko ukvarjal s čarovnijami, a nisva enkrat že o tem govorila, kako sem naročil trike pri Magic Vladimirju iz Maribora.

ANŽE TOMIČ: Saj si. Ampak veš kaj me zanima? Ena stvar me zanima, ker sem zadnjič en podcast poslušal in je en pač razlagal kao v smislu kako, pač kako se je naučiti nek trik recimo, tako, da ga res znaš, ne samo, da samo v nekih kontroliranih pogojih, kaj si najdlje vadil?

JURE GODLER: Jaz sem bil nekaj časa zelo navdušen nad enimi manipulacijami s kartami. In sem bil v Las Vegasu in je imel ta seminar en, ki se imenuje Jeff joj pa se ne bo spomnil ko se bom spomnil, pa bova dala v zapiske. En dolgolasi manipulator s kartami ameriški, eden najboljših, ki vključuje v svoje točke se pravi elemente teh japonskih plesov, teh primitivnih plesov, v maske se oblačijo, take kimone ima. Jeff mu je ime, ne vem pa kako se piše. Ogromno knjig je napisal in ogromno je učil po celem svetu in mene je to takrat izredno navdušil, pa tukaj govorim se pravi o manipulacijah s kartami v smislu ne tisto, ej Anže dej pridi sem, da ti pokažem en trik, a veš tisto ko imaš prazno roko, pa se ena karta pojavi, pa jo vržeš na tla, pa se še druga karta pojavi, pol so pa kar naenkrat v isti roki, brez da jo kamorkoli daš, pet kart pojavi. Te stvari, to me je zelo fasciniralo in to sem začel vadit, ampak nisem potem dolgo vztrajal v tem, ker se mi ni dalo. Zakaj bi jaz, če je tam že ta, ki zna to najbolje.

ANŽE TOMIČ: Aja ti počneš samo stvari v katerih si lahko najboljši, torej?

JURE GODLER: Ne, ne tudi to nisem konkretno mislil. Ampak tako, videl sem pač vsak moment, tudi on je tako rekel, to ti vsak reče, ki ti nudi neke lekcije iz manipulacije iz kart, rečejo, da vsak every waki moment, ko ne počneš nekaj kar potrebujejo tvoje roke. V glavnem vsak waki moment, čeprav gledaš **TV**, poslušáš radio, ne vem karkoli počneš, da moraš konstantno v roki imeti karte in delat mehanično vajo. Ker to je tako kot inštrument, a veš, bolj boš vadil, boljši boš. In tu ni čisto nobene filozofije. Saj je rekel ta že Malcom Gladwold, je lepo povedal v tisti knjigi, kaj so že Prebojniki?

ANŽE TOMIČ: Ja, mislim, da ja, te neke njegove

JURE GODLER: Ki ti pove mislim to je meni vse skupaj lari fari, je pa oziroma tista končna misel te knjige pa je, da toliko pa toliko ur procentualno moraš dat, da boš v neki stvari pač genialen. In v to jaz verjamem.

ANŽE TOMIČ: Okej. In kateri stvari si dal največ?

JURE GODLER: ooo, ne vem če je za v javnost. Kaj pa ti?

ANŽE TOMIČ: Res nisem mislil tega. Res iskreno. Zakaj moraš uničit To je bilo dejansko iskreno vprašanje.

JURE GODLER: Kaj bi ti pa en Roko rekel na to? kaj bi ti rekel Roko Sifredy na to?

ANŽE TOMIČ: Čeprav po tej logiki zakaj bi ti sploh seksal, če Roko Sifredy to počne najboljše, veš kaj hočem reči? Potem je to ista logika. Po tej logiki ti bi moral zdaj biti v celibatu.

JURE GODLER: Ne, ne.

ANŽE TOMIČ: Pa oba veva, da nisi wing wing.

JURE GODLER: Od kje pa ti to veš? Come on.

ANŽE TOMIČ: Sklepam, sklepam.

JURE GODLER: Pol sem pa jaz kriv, da sem wrisk element.

ANŽE TOMIČ: Ne, uuu moram pa hvala vsem poslušalcem in poslušalkam Opazovalnice, ki so se pozitivno odzvali na mojo mentalno sliko, bom temu rekel, naju dveh kot Demi Moore in Patrick Swayze v filmu Ghost.

JURE GODLER: Joj, joj

ANŽE TOMIČ: Sem dobil kar nekaj feet backa, da bi ljudje to res radi videli, tako, da kar v redu. Pa Jaša je objavil Gif tega mova na twitterju.

JURE GODLER: Disturbing, disturbing.

ANŽE TOMIČ: Tako, da ja hvala vsem za odzive. Pa veš kaj mi je bilo še tam vseč, ker realno gledano, si jaz po izgledu bi ti moral biti Demi Moore. Majhen, temni lasje, kratki lasje, a veš.

JURE GODLER: Ne, ta debata se mora zdaj končati v tem trenutku. Še zadnjič je bil redundant pomisli kaj je šele danes.

ANŽE TOMIČ: Ni besede za to kar je danes.

JURE GODLER: Ne, ni, ni, ni.

ANŽE TOMIČ: Veš, kaj, imava samo oceno od zadnjič, ljudje so očitno obupali, očitno, očitno so obupali, tako, da ne vem.

JURE GODLER: To je pa zelo malo.

ANŽE TOMIČ: Ja zdaj sva malo razočarana. Vseeno bom povedal, hvala človeku, ki je to napisal, tako, da če dovoliš bi jaz tule kar z ocenami začel. Tako, da je. Beci 89 pet zvezd, sargeck line Opazovalnica. To je šele redundant, ocenjuješ Opazovalnico, nočem žalit, samo povem. V glavnem, odkar sem začela pešačit v službo, poslušam Opazovalnico od januarja letos, tudi stare epizode, umiram od smeha, mimogrede lastniki Volkswagnov se zavedamo, da je avto samo avto, z optimizmom naprej.

JURE GODLER: Čaki, od januarja letos? Pol pa ni tja veliko v službo hodila glede na to, da smo doma.

ANŽE TOMIČ: Ja, ne samo, lahko, da ima tako službo, pa da mora hodit. To nima veze. To res nima veze.

JURE GODLER: Ja točno, saj nismo vsi bili doma, seveda.

ANŽE TOMIČ: Ja, saj tudi ti si delal, ta star.

JURE GODLER: to je res, to je res, jaz nisem nič manj delal kot ponavadi. Ampak seveda ob strogih varnostnih predpisih in pogojih.

ANŽE TOMIČ: Ja, hvala, ker si to povedal. Tudi midva delava v strogih varnostnih predpisih in pogojih, glede na to, da sva na daljavo.

JURE GODLER: Ja, ne to je pa sploh. Temu se pa sploh reče absti ne Kako se že reče?

ANŽE TOMIČ: Ne vem, daj kar parkiraj.

JURE GODLER: Vzdržnost. Ne, ne. Kaj je že tisto ko pravijo najboljša oblika kontracepcije?

ANŽE TOMIČ: Kaj? Ja chestety ali what ever, a ni?

JURE GODLER: Ja ja celibat.

ANŽE TOMIČ: Ej ko smo že pri temu, zdaj ti bom jaz eno stvar rekel, hočem ti jo javno reči, super bi bilo, res res res super bi bilo, če bi si ti na Netflixu A ti imaš Netflix drugače?

JURE GODLER: Imel sem ga, pa sem ga odjavil, ker ne prenašam več tega tega kupa gnoja, ki ga človek plačuje. Sorry. Oprosti.

ANŽE TOMIČ: Poslušaj me, ta kup gnoja ima na vrhu eno češnjo, ki je tudi iz gnoja, ampak je češnja iz gnoja, na vrhu se pravi tega kupa, je češnja iz gnoja, ki se ji reče to hot to handle. To je »reality show«, ki je, prisežem, to jaz prisežem, to

piše na Wikipedii, baset on episode of Sinfeld, okej in je ne bi ti rad spojil, ampak bi te prosil, če pogledaš samo eno epizodo, pa da se potem pogovarjava Eno epizodo, nočem da gledaš celo sezono, čeprav ko enkrat začneš je tako kot Pringle kako je že bilo, once you popi, just cant stop.

JURE GODLER: A veš kaj, samo ena epizoda je bila oziroma ena serija v mojmu lifu je bila, ki me je do te mere zasvojila, da pač nisem mogel, da ne bi pogledal naenkrat celo sezono. Samo ena serija.

ANŽE TOMIČ: In to je?

JURE GODLER: Ne vem če sva se kdaj o tem pogovarjala, ampak to je bila serija 24

ANŽE TOMIČ: Aja saj si rekel, da je bila kot droga, saj se spomnim.

JURE GODLER: To pa pač če si tisto, tisto so pa majstri naredili.

ANŽE TOMIČ: Ampak pazi to, to hot to handle je boljše kot 24, kar se mene tiče.

JURE GODLER: Če je reality show.

ANŽE TOMIČ: A sva zmenjena, da do naslednjic pogledaš eno epizodo?

JURE GODLER: Bom, obljubim.

ANŽE TOMIČ: Okej, pa se bova potem pogovarjala, ker je izjemna. Tudi poslušalcem in poslušalkam priporočam, da si pogledajo To hot to handle na Netflixu. Nekaj takega še niste videli. Oziroma nočem preveč hajpat, gre za totalen tras reality, ki se ga pa da gledat. Samo to bom rekel. Po dolgem času se ga da gledat.

JURE GODLER: Anže, a bi jaz moral imeti youtube kanal? Dej mi pa ti to povej.

ANŽE TOMIČ: Zakaj?

JURE GODLER: Ja to sem zadnjič uriniral sem ravno, pa sem se spomnil, čakaj malo a bi jaz moral imeti, a bi jaz moral vlogat.

ANŽE TOMIČ: Ne, ne.

JURE GODLER: Ne, resnično ti povem, prešinilo me je vprašanje in to sploh ne iz heca, ali bi jaz moral snemat, ali bi se jaz moral pogovarjat z ljudmi, ki me radi spremljajo? A bi jaz moral reči, ej živijo folk, kako ste kaj? Dons bomo pa Ne, res me zanima, ker jaz mogoče pa bi.

ANŽE TOMIČ: Kako bi pa to zgledalo, te vlogi? Kdo bi jih montiral? To me bolj zanima.

JURE GODLER: Pa v bistvu jaz bi dal kar v enem kosu gor, mogoče bi delal celo life. Bi pa testiral parfume, vozil bi se okoli, bi testiral mogoče kakšna vozila. Potem bi vzel kamerco in bi šel ne vem na kakšen road trip, pa bi malo posnel tako okoli, pa bi rekel, tu je fajn plac za piknik, tule priporočam, tako kot ena sorta top gir v minimalnem obsegu. Potem bi šel ne vem

ANŽE TOMIČ: Kdaj si ti nazadnje bil na pikniku? Samo to mi povej. Ja po moje z mano, ko je imel Pižamc 40 let, a je res?

JURE GODLER: Anže, jaz govorim o tistem intimnem pikniku na katerega greš s kakšno deklico. Ne govorim zdaj o Ej kva je? Darilo. Ma ne bi bilo treba. Na pir. Ne govorim o tem pikniku. Jaz govorim o tistem pikniku z dečico z dekico na tleh in s pleteno košaro.

ANŽE TOMIČ: A greva na opa help. Boš pa pogledal Too hot to handle eno epizodo?

JURE GODLER: Bom obljubim.

ANŽE TOMIČ: Okej, hvala. Okej, opa help.

JURE GODLER: Jeff McBride mu je ime, zdaj sem se spomnil.

ANŽE TOMIČ: Jeff McBride. V redu bomo dali v zapiske. Povej opa help, že spet sva zbrala, jaz bom tukaj na začetku povedal, se opravičujem, če bi nam radi dali vprašanje, pejte na apparatus.si/opahelp, ja ti ki zdajle to poslušaj, pojdi, oddaj vprašanje, rada imava čim bolj specifična vprašanja in potem odgovarjava. Tako, da res full, full hvala vsem, ki ste

jih dali, nabirava jih, tudi če se ne pojavijo v epizodi, je šansa, da se bo v prihodnjih, ker sva jih res nabrala. V glavnem Godler prvo opa help vprašanje.

JURE GODLER: Prvo opa help vprašanje, ali bi lahko Godler malo pokomentiral Mozartovo piratstvo razkrito v konkurenčnem podcastu podrobnosti, konkurenca, veš kaj moraš biti, da si konkurenca. Lahko Wolfgangovim delom sploh še zaupamo? Klemen, kaj pa je bilo to, ker jaz sem tik pred tem, da poslušam te podrobnosti, nisem še te epizode poslušal, poslušal sem eno drugo nazaj, mislim, da eno epizodo zaostajam, kaj točno ste imeli?

ANŽE TOMIČ: Ja v bistvu zgodba je ta, da naj bi kao Mozart, to zdaj kradem, to je Pižama imel, da je v bistvu Mozart dobesedno »spizdu« neko skladbo, ki je bila v neki sikstinski tej kapeli, s tem je nekako povezano.

JURE GODLER: Aaaa že vem, ne to je pa tako, leta 1770 je Mozart bil v Bologni, mislim, da in je

ANŽE TOMIČ: A ti veš, da meni zdaj ljudje pošiljajo posnetke, prisežem, to sem dobil od petih ljudi, sicer hvala ljudje, ampak dobivam ko ljudje snemajo **TV**, ko ti govoriš kvazi italijansko v milijonarju.

JURE GODLER: A ti veš, da imam jaz v vsakem Milijonarju eno vprašanje povezano z Italijo. Res prisežem. Zmeraj je eno vprašanje, ki ima neki zdaj, glih včeraj sem spet imel Bergamo, Milano, okej, v glavnem kakorkoli. Mozart je bil v Bologni, ker pač kot talentiranega človeka, ga je oče peljal mislim, da je šel tja še z očetom, ga je peljal učiti kontrapunkt k največjemu mojstru kontrapunktov v tistih časih. Kontrapunkt, to je bomo enkrat drugič o tem. To je ena teoretična osnova glasbe in na tisti in k njemu je šel se učiti, ime mu je bilo padre Martini, se pravi padre Martini, je bil en največjih mojstrov kontrapunkta in od njega je dobil potem tudi diplomu te pač akademije, tam kjer je bila. No potem sta šla pa z očetom poslušat v neko katedralo, kjer so peli eno skladbo, ki so samo katere rokopis so imeli izključno v tisti cerkvi in napisal jo je Alegri, to je en komponist renesančen, imenuje se pa Mizerere – usmili se. In to je ena zborovska skladba in rokopis nje so imeli samo tam. In to je ena tako, zelo visok ima sopran za pet **C3**, bova dala link. No in Mozart je poslušal to skladbo, kako so jo izvajali, ker to skladbo si lahko slišal samo, če si jo prišel tja poslušat, takrat ko so jo peli in Mozart je to slišal in potem sta šla domov in Mozart je doma po spominu napisal note.

ANŽE TOMIČ: Ooo vauu.

JURE GODLER: Od te skladbe, ker je pač imel tako dober posluš, da je dal to skladbo na papir in kar naenkrat je tako rekoč kot bi fotokopiral partituro.

ANŽE TOMIČ: Ja, ker takrat je mislil, da pač noben ne bo izvedel več ali manj.

JURE GODLER: Ne, ne, pa saj Mozart se ni podpisal pod to, to je še zmeraj on je napisal, on je to pač samo zapisal na papir.

ANŽE TOMIČ: Aha štekam ja, štekam.

JURE GODLER: To je tako kot, da bi nekdo naredil transkript te Opazovalnice, saj to je potem veliko ljudi delalo, pa pač napisal to je transkript Opazovalnice, jaz sem jo napisal, ampak avtorja sta pa ta dva, a štekaš?

ANŽE TOMIČ: Ja štekam.

JURE GODLER: No na ta način. Ampak to ne gre za piratstvo, sploh ne. Zdaj če smo pa že pri tem, zdaj je tako, jaz ne vem kdaj so se pojavile avtorske pravice, ampak ko se v neko stvar, sploh glasbo poglobiš do te mere sploh v te stare skladatelje in to, da res veliko, veliko let posvetiš študiju tega, odkriješ ogromno, ogromno zanimivih stvari in to je, da je ja takrat so kopiral drug od drugega.

ANŽE TOMIČ: Uuu, ker zdaj pa noben ne kopira od nobenega, tako, da ja.

JURE GODLER: Ne, nisem hotel tega reči. Zdaj se to zgodi zdaj se to dogaja na drugačen način. Ampak takrat je bilo to, recimo Mozartovo zadnje delo Rekvijem je najbolj neoriginalno delo, kar jih je v lifu napisal, pa kljub temu, da velja za njegov Labodji spev in tako. A razumeš, to je slabo, ker tisto je res noter imaš ogromno Pergulezija, potem en del je skopiran čisto od Michaela Haydna, ampak ne od kateregakoli dela Michaela Haydna, ampak od Rekvijema Michaela Haydna, ki ga je napisal Michael Hayden, ki je umrl nadškof v Salzburgu za, se pravi za pogreb in tako naprej. Pač to so stvari, ki jih odkriješ, ampak takrat so bili drugačni časi, takrat

ANŽE TOMIČ: Niso bili. Zdaj je isto.

JURE GODLER: Pa dej ne seri. Pazi, v klasični glasbi je drugače, ti tam, ti si tam, takrat so si sposodili motive, so si sposodili melodije, so si sposodili, oni niso celega komada skopiral, ker bay the way

ANŽE TOMIČ: Ja, saj semplal so. V resnici so semplal.

JURE GODLER: Lahko rečeš temu semplal, ker komponiranje klasicistično deluje na podoben način kot recimo ne vem elektronska glasba danes. Neki motivi so, ampak takrat se niso tokrat ponavljali kot se recimo. V čem je recimo point danes? Glasbeno nerazgledan človek velikokrat ne bo plagiata odkril.

ANŽE TOMIČ: Ja okej.

JURE GODLER: A razumeš?

ANŽE TOMIČ: Ja.

JURE GODLER: Ker pazi, komad Romantichi, ki je bil na San Remu, jaz bi ga dal, ne bom razkril plagiat česa je, ampak bi dal, naj ljudje pišejo.

ANŽE TOMIČ: Kdo bo vedel to?

JURE GODLER: Čakaj? A tako gledaš ti na najine poslušalke in poslušalce? Zanimivo.

ANŽE TOMIČ: Ne, jaz tako gledam na normalne ljudi.

JURE GODLER: Toliko je to. Zdaj jim pa ti v oči poglej pa reči, podpri.si. Daj, ker jaz jim več ne morem.

ANŽE TOMIČ: Ajde, uni, ki veste oziroma un k ve to, eden, un en, ki ve to, dajte v apparatus.si/opahelp, kar v obrazec napišite, pa bova vidla.

JURE GODLER: Kliknite na gumb, kliknite na link Romantichi, ki se nahaja v podcastu.

ANŽE TOMIČ: V zapiskih misliš, ja. Okej.

JURE GODLER: V zapiskih. Gre za skladbo iz San Rema. Zdaj govorimo o refrenu. No o tistih delih vmes.

ANŽE TOMIČ: Ta star, noben se ne bo hotel

JURE GODLER: Govorimo o refrenu, refren je plagiat ene najbolj znanih skladb vseh časov. Okej.

ANŽE TOMIČ: Okej, v redu bova dala v zapiske, pišite na opa help. Grevna na naslednje vprašanje. Tako, da ja, povej.

JURE GODLER: Dobro, kar ti ga preberi Anže.

ANŽE TOMIČ: Jaz ga preberem? Zadnje čase ne vem kaj bi poslušal. Iščem kako cool novo glasbo, band, album, lahko tudi kak komad, ki se vama zdi res hud, ampak prosim ne klasične glasbe. Sorry Jure. Če je life, saj bo life in upam, da zdaj spremljam, dobrodošli tudi predlogi poslušalcev. Ja ni ne, zato, ker life ni, ker stvari se dogajajo. Ampak ja evo glasba, pa ne klasična, tako, da ali imaš ti kakšen predlog, ali jaz začnem.

JURE GODLER: Jaz poslušam ogromno jazza, ampak ne vem če tudi za jazz ni tale mladenič ali mladenka.

ANŽE TOMIČ: No daj ajde en jazz komad, komad, ne artista, komad hočem. En jazz komad ajde, ki bi ga priporočil.

JURE GODLER: Jaz gledam bolj na albume. Čakaj malo. Pa ne moreš reči jazz komad. Za moje pojme Kind off blue.

ANŽE TOMIČ: To je pa?

JURE GODLER: Mayos Davis.

ANŽE TOMIČ: Aja okej ta ta legendarna, to še jaz vem kaj je.

JURE GODLER: Ja, on išče nekaj novega, očitno ne pozna tega.

ANŽE TOMIČ: Okej. V redu. Jaz bi pa priporočal zadnje čase zelo zelo veliko že spet poslušam Mountain Gotse.

JURE GODLER: Kaj pa je to?

ANŽE TOMIČ: Ma en band tak malo indi, en od unih bandov, ki v resnici pač tako nikoli jim ni zares zares ratalo, imajo pa ful dejansko dosti fanov po celem svetu. Imajo en komad, ki se mu reče no children, ki je po moje njihov najljubši. Mislim najljubši njihov najbolj popularen komad, pa bom dal dejansko kar tega do tega link noter.

JURE GODLER: No children?

ANŽE TOMIČ: No children se reče. Zelo zate. V bistvu gre tako za nek propad neke zveze gre ali nekaj takega. Tako, da. Ampak je res tako ne moreš ne peti zraven, se mi zdi, pa liriksi so zelo zelo v redu, ker na eni točki se reče I hope we both die. Pa tako res dobro. Pač Mountain Goth, se zadnje čase veliko posluša.

JURE GODLER: Evo tako, to priporoča Anže I hope we all die, tako, da srečno, veselo preživljajte te naprej

ANŽE TOMIČ: Ne se norca delat, ta star, to je komad, pa je iz leta 2002, ta star, iz leta 2002, okej.

JURE GODLER: Ne, ker zmeraj jaz nekaj priporočam glasbo. Zakaj pa ne bi ti priporočil. Jaz, jazz je jazz. Jaz pravim tako, daj mi ti povej Anže samo eno stvar, recimo v tvojem lifu, koliko procentualno od stvari, ki ti jih nekdo, zdaj pa naj si bo karkoli, knjiga, glasba, film, serija, ki ti jih je nekdo priporočil, je bilo tebi všeč, da si rekel o hvala ti, to mi je pa life spremenil, to je pa res dober film, to je pa res dobra knjiga?

ANŽE TOMIČ: Presenetljivo velikokrat se mi to zgodi

JURE GODLER: Resno?

ANŽE TOMIČ: Ja, ker zvem stvari v podcastih od ljudi, ki jih že dolgo časa poslušam, in potem ko ti ljudje dejansko kakšno reč res res pač pohvalijo, potem grem gledat in se mi je že to zgodilo. Tako je bilo Patriot nazadnje, ta nadaljevanje, ko sem poslušal tako eno leto na podcastih, potem sem pa dejansko gledal in je pač epska. In sem tako res res super serija, in evo to je en tak primer.

JURE GODLER: Meni pa v 10 procentih.

ANŽE TOMIČ: Ja mislim, saj procentualno, ker če procentualno gledaš, ja, tudi približno do 50 ne pride, to je dejstvo. Ampak se mi pa kar dogaja. Ampak je pa res, da pač s podcasti. Aja Gorazd je to vprašal, tako, da Ja okej, daj naslednje vprašanje.

JURE GODLER: Živijo, vem, da sta vidva bolj za tehnične reči, filme, avtomobile, itd., ampak verjamem, da se tudi vidva kdaj znajdetata v situaciji, ko vama ne zmanjka smrkla, ki kar teče iz nosa, tako, da upam, da znata pomagat. Katere robčke priporočata? Sam sem sicer fen tkanih bombažnih, ki se jih lahko pere, eko pa to. Ampak ti se ne izkažejo več kot zelo uporabni v situacijah, ko smrklju ni in ni konca. Tomi, ne nimam Korone. Ja zdaj tako, zanimivo vprašanje. Jaz sem pred kratkim oziroma pred kratkim, kar že nekaj časa nazaj kupil robčke Klinex.

ANŽE TOMIČ: Si šel malo med plebs, torej.

JURE GODLER: Ne, ne, ne, ne to zdaj pride presenetljivo spoznanje, ki nas bo popeljalo v iste vode, kot tisto ko pravijo nekdo ja, Nutella nemška je drugačna kot naša. Pazi, čakaj, pazi, pazi. Jaz sem naročil robčke Klinex, ampak tiste man size, a veš kakšen je man size?

ANŽE TOMIČ: Ne.

JURE GODLER: Klinex man size, so pač ogromni, mislim veliki za štiri normalne, ampak tisti normalni se ne imenujejo women size. Ampak veliki se imenujejo pa man size Klinex, pač za moške. Zakaj se smejiš?

ANŽE TOMIČ: Ne vem, ker me je strah.

JURE GODLER: Ne, ne in jaz to dobim dostavljeno in jih uporabljam s pridom uporabljam. To so neverjetno dober material, mislim, da ima še celo aloe vero gor. Res trpežen, ogromen, za večkratno uporabo, daš v žep, dobro moraš pustit da se posuši, karkoli že pride ven in da ga uporabljaš naprej. Potem sem pa dobil v Sloveniji Klinex, ampak isto sorto, ampak ne man size.

ANŽE TOMIČ: Aha razumem, niso bili ta ogromni, ampak ista varianta.

JURE GODLER: Tako, ampak čista ista. In jaz to odprem in sem rekel čakaj malo, to ni isti robček, ker je bilo pa zelo zelo hrapav. In potem sem vzel v roke man size oziroma en tak, ki sem iz Anglije dobil pa enega tega, ki sem ga pri nas dobil, prisežem naredite ta test, naročite na Amazonu iz Anglije Klinex robčke, ti ki so pač zeleni in imajo Aloe vero gor, pa jih nabavite pri nas. Eno je šmirgl papir, drugo je pa kos svile. Okej.

ANŽE TOMIČ: Okej, hvala.

JURE GODLER: Torej posledica tega vprašanja je oziroma odgovor, da Klinex man size, ampak mora biti iz Anglije. Očitno, jaz ne vem. Jaz sem naredil test iz prve roke in to se nisem spomnil.

ANŽE TOMIČ: Jaz edina stvar s katero se bom tu strinjal, jaz tudi mislim, da te ko prodajajo pač to aloe vero pa te zadeve, to dejansko je cool, sploh ko si ful prehlajen, to pomaga. Jaz sem bil včasih zelo tako, aaa ne bom taka mevža, ne bom tega kupoval, potem pa ko se moraš 87-tič useknt, pa če je robček neki ima gor, neke kreme, je dosti bolj prijazno do nosu. Tako, da to se bom strinjal.

JURE GODLER: Ja, ampak je hrapav.

ANŽE TOMIČ: Ja okej, razumem. Vidim, da si šel bolj v podrobnosti. Saj pravim se strinjam s tabo, ker je tudi fajn, če so mehki robčki, ampak mislim, da poanta je v temu, da ima tudi nekaj gor, ne samo v papirju.

JURE GODLER: Mora biti iz tujine.

ANŽE TOMIČ: Okej, še zadnje vprašanje.

JURE GODLER: Pozdravljena, vprašanje za Tomiča, na zunanjem trdem disku imam nekaj filmov ločljivosti **4K**, pri predvajanju le teh na TV-ju pa predvajanje ni tekoče (neprestano prekinjanje oziroma zaostajanje slike). Ali obstaja za to kakšna rešitev? Pripravljen sem kupiti tudi nov zunanji trdi disk. Vprašanje za Godlerja, katero znamko mila? Ne milo, tuš gel priporočaš? Hvala za odgovor, lep pozdrav Martin. Anže izvoli.

ANŽE TOMIČ: Če imaš **4K**, pa jaz zdaj sklepam, da disk preklapljaš, da je direkt v **TV**, je zelo zelo verjetno, da imaš **TV** prešvoh in pač zelo težko hendla **4K** zadeve. Tako, da lahko je kombinacija tega, da je pač **TV** prešvoh, zaradi tega, ker pač vse to kar ti daš, dejansko **TV** mora predvajati in v TV-jih so res slabi procesorji, večino cajta, ki to počnejo in potem ko se enkrat velik file **4K** že to mora prelet, potem pa mogoče ja tudi, če je disk recimo, da ni glih **SSD**, se hitro hitro lahko kaj začne dogajati. Tako, da jaz bi predlagal, da vzameš en hiter **USB** ključek, si ga kje sposodiš, tako, da je nek Sandisk ali pa neka firma malo bolj znana, pa mogoče, da je 3.0, tako, da veš da gre za hiter ključek, ker te zastonj, ki jih dobiš za probo, so ponavadi res crapp, daš tja gor en **4K** film, daš v **TV** pa predvajaš in če bi iz tam predvajali, potem teoretično to pomeni, da če kupiš en legide **SSD** disk, bi moralo delati. Tako, da jaz imam dejansko odgovore na vprašanje, Jure, dejanske odgovore.

JURE GODLER: Veš kaj, zdaj je tako, a sem to že rekel da človek, ki je na višjem nivoju, naj včasih pove nekaj kar nekdo na nižjem ne dešifrira, kar ne sprocesa. To je tako kot bi rekel, ja pa kako to, kako to, da jaz na mojem toasterju ne morem loviti **RTL** nemški. Ja zato, ker tvoj toaster ne lovi satelitskih signalov prijatelj. Zato ne moreš.

ANŽE TOMIČ: Okej povej milo.

JURE GODLER: Floris in čisto nič drugega, amen, jaz se že tri leta moram reči, da umivam izključno z milom

ANŽE TOMIČ: Ja s čem si se pa prej?

JURE GODLER: Ja s tuš geli pa to, a ne.

ANŽE TOMIČ: Aja, okej razumem.

JURE GODLER: Ampak tuš geli me nervoznega delajo, ker se polijem s tistim tuš gelom, pol pa imam filing, da

ANŽE TOMIČ: Hhhhh?

JURE GODLER: Kaj pa je?

ANŽE TOMIČ: Ta star, zdajle sem šel googlat, o ne

JURE GODLER: Kaj pa je?

ANŽE TOMIČ: Jaz sem šel googlat Floris, o moj bog a veš, da jaz sem to enkrat kupil. Pazi to, ko sem bil mislim, da ta prvič v Angliji, poleti v uni šoli pa to, sem pač neke bil in sem moral, pač rabil sem darilo za mat in smo bili neke in je bil set, ko zdaj gledam tu, oni imajo sete, luxury soap collection

JURE GODLER: Tako, tako več jih je noter ja.

ANŽE TOMIČ: Ja, ta star jaz sem to kupil se mi zdi.

JURE GODLER: A res al kaj?

ANŽE TOMIČ: Za mamó.

JURE GODLER: Ja no, poglej.

ANŽE TOMIČ: Ne zajebavam.

JURE GODLER: Odlično, to je

ANŽE TOMIČ: Sorry. Tako leta 97. je bilo to.

JURE GODLER: Samo takrat so imeli še drugačen logo, so imeli tako res floris napisano s tako elaboratnimi **F..L**

ANŽE TOMIČ: Pa okrogli so bili pa dejansko tako malo rožice. Pa v leseni škatlici, ta star.

JURE GODLER: Ja, ja, ja.

ANŽE TOMIČ: A ne morem jaz sem to kupil.

JURE GODLER: A se mogoče spomniš, katere vonjave so bile? Lily of the wally

ANŽE TOMIČ: Ne vem, samo vem, da je tako vem, da jih je bilo ful več noter in mami jih je full dolgo cajta jih je tako kao šparala, ker so res tudi dišale.

JURE GODLER: Boljše žajfe ni, če te kaj zanima. In to moraš imeti cel tretma. Moraš si vzeti, tako kot za zajtrk, ene 45 minut do ene urce si lepo kopel, se malo namiliti. Moraš reči, da so Florisovi Buff esence so tudi odlični, ker ni nobene pene, to je voda čista oziroma kakor pač čista je v vaših krajih, jaz ne vem kje živite, lahko imate rjavo vodo, v tem primeru ne bo čista. To daste noter in potem samo rahlo diši voda. Voda rahlo diši.

ANŽE TOMIČ: Okej, v redu je. Ooo vauuu. Zdaj ne bom dal roke v ogenj, da je bil Floris, tako kot bog ve, ker to je res toliko let nazaj, ker zdaj malo iščem tu po fotkah, pa nikjer ni čeprav jaz tudi ne vem če se spomnim točno kaka škatla je bila, a veš, tako, da zdaj to je zelo tako. Ampak howly mother of god. Ja jaz sem dejansko

JURE GODLER: Naključje.

ANŽE TOMIČ: Jaz mislim, da sem to kupil, ja res, ker pa vidim, da so tudi okrogle, neki delal tule tako, da

JURE GODLER: Čeprav zdaj niso okrogle, zdaj so

ANŽE TOMIČ: Ja vem, zdaj je ta ovalna. Ampak ta je bila, ker je bil set, stari prisežem ej.

JURE GODLER: Ne, saj pardon, zdaj so tudi okrogle, ampak so hand soaps, delajo okrogle.

ANŽE TOMIČ: Ta star jaz sem v bistvu skoraj 100 posto, zdaj ko gledam malo fotke tu po netu.

JURE GODLER: Odlično. To je bila odlična izbira in sem prepričan, da je tvoja mati bila zelo zelo zadovoljna.

ANŽE TOMIČ: Ja epsko. Okej, no dejmo na tem, tej točki zaključit. Še enkrat, dajte naju tegat na instagramu jure@godler jaz@zt, da lahko pošerava. Ful hvala. Povejte, kaj počnete med poslušanjem Opazovalnice. Sicer pa bom jaz tokrat info povedal, ker vas je dejansko kar nekaj že spet podprlo tudi v teh časih apparatus, kar zelo zelo cenim, ker če bi to radi naredili, pejte na apparatus.si/podpri oziroma na podpri.si na isto mesto pelje, tako, da oziroma kot je moj cenjeni kolega rekel plačajte. Pa dajte kakšno oceno v apple podcast. Tako, da ja to je bilo to za to Opazovalnico. Tako, da Jure lahko rečeš adijo.

JURE GODLER: Tako rekel bom adijo tistim izbrancem oziroma izbrankam pa telepatsko, čakaj, pšt

ANŽE TOMIČ: Okej adijo.